

Marieke, addicted to life

Regie: Pola Rapaport | Cast: Marieke Vervoort | België, Verenigde Staten, 2022 |
Engels gesproken, NL/FR ondertiteld | 1u26

Deze film volgt de paralympische rolstoelatlete Marieke Vervoort in haar drie laatste levensjaren, waarin de acceptatie van de nakende dood een viering van het leven wordt.

Marieke 'Wielemie' Vervoort leed aan een zeldzame degeneratieve spier- en ruggengraatziekte die haar steeds meer verlamde. Vanaf haar twintigste had ze een rolstoel nodig. Toch hield het haar niet tegen om alles uit het leven te halen en daarbovenop indrukwekkende prestaties in de sport neer te zetten. Met glans behaalde ze een gouden en een zilveren medaille op de Paralympische Spelen. Maar de helse pijn werd steeds ondraaglijker. In 2019 nam de paralympische kampioene haar leven in eigen handen en besloot ze euthanasie aan te vragen.

De documentaire van de hand van regisseur Pola Rapaport toont de laatste drie jaar van Marieke Vervoort, waarin ze helemaal openbloeit en zelfs wereldkampioene wordt.

BINNENKORT

Godland

di 25.04.23 – 20u30

Aller/Retour

di 2.05.23 – 20u30

wo 17.05.23 – 9u15 + 19u

De Gelaarsde Kat: De Laatste Wens

Ontbijtfilm (6+)

za 6.05.23 – 10u30 (ontbijt 9u)

The Quiet Girl

Avant-première

An Irish Goodbye

Kortfilm

za 6.05.23 – 20u30

The Banshees of Inisherin

di 9.05.23 – 20u30

The Whale

di 16.05.23 – 20u30

The Fabelmans

di 23.05.23 – 20u30

Tár

di 30.05.23 – 20u30

www.ccstrombeek.be/film

tickets@ccstrombeek.be

EUROPA CINEMAS
CREATIVE EUROPE - MEDIA SUB-PROGRAMME

VAF
VLAAMS
AUDIOVISUEEL
FONDS

IJSFABRIEK
STROMBEEK

NOTA VAN DE REGISSEUR

“Ik ontdekte het verhaal van Marieke Vervoort in de New York Times in september 2016. Enkele dagen daarvoor had ze de zilveren medaille gewonnen in de 400 meter rolstoelraces op de Paralympics in Rio. Ze intrigeerde me meteen: de wijze waarop ze sprak over haar euthanasie-documenten en hun paradoxaal effect op haar, nl. om elk moment ten volle te willen leven tot haar eigen gekozen sterfdatum. Haar gezicht en voorkomen waren fascinerend: wie was deze betoverende, intelligente, androgyne Europese atlete, die geheel onverwacht zo'n controversieel onderwerp aansneed, dat mij persoonlijke raakte?”

Ik had net “Nadia Comaneci: The Gymnast and the Director” afgewerkt, een documentaire over de historische “Perfect-Ten” gymnaste van de Olympische Spelen in Montréal in 1976. Deze film combineerde, net zoals dit project, sport met een belangrijk thema in onze samenleving. Het verhaal van Marieke had gelijkaardig potentieel.

Ik ontmoette Marieke uiteindelijk in december 2016 in België, samen met mijn partner Wolfgang Held, een Emmy-winning DOP. Wij waren beiden onmiddellijk betoverd door Marieke's bruisende persoonlijkheid, warmte en humor, maar ook door haar kracht en innerlijke verzoening ten aanzien van haar ziekte. We hadden die dag een kort interview gepland, maar hebben haar uiteindelijk meer dan 7 uur gefilmd. Tegen het einde van de dag kreeg Marieke een van haar angstaanjagende toevallen. Toen ze langzaam weer bijkwam, vertelde ze ons dat ze wilde dat ook die gebeurtenissen gefilmd werden. Ze wilde dat de film niet alleen haar sterke momenten toonde, maar ook een eerlijke inkijk gaf in de fysieke en emotionele crisis die ze doormaakte.

Gedurende meer dan 3 jaar ontwikkelde ik een diepe connectie met Marieke. Wolfgang en ik hebben haar meerdere keren gefilmd, zowel in België, in Lanzarote als tijdens onze Skype conversaties. Het maken van deze film is een emotionele rollercoaster geweest. Ik wist dat er een einddatum op onze vriendschap stond, ik wist nooit hoe lang Marieke het nog zou uithouden. We kenden samen momenten van grote vreugde, maar ook momenten van intens verdriet en tijden dat ze emotioneel moeilijker bereikbaar was. In de zomer van 2019 leek Marieke definitieve plannen te maken rond haar levenseinde.

Ook al wist ik wat er te gebeuren stond, was ik helemaal van slag. Ik had gehoopt dat Marieke nog zou leven om mijn film te kunnen zien en om haar tijdens de première van de film een plaats te geven op het podium. Ze wilde zelf de film ook heel erg graag zien, maar haar lijden was ondraaglijk geworden. We reisden af naar België voor die laatste shoot en om afscheid te nemen van onze Belgische vriendin.

We waren bij haar tijdens haar laatste dagen. Tot vandaag valt haar verlies me erg zwaar.”

CONTEXT

De staat Oregon (1994), Nederland (2001) en België (2002) waren koplopers in het creëren van een wettelijk kader voor euthanasie. Sindsdien zijn slechts enkele landen in Europa en 8 staten in de Verenigde Staten (plus Washington DC) gevolgd in het min of meer legaliseren van “medisch geassisteerd sterven”. In de Verenigde Staten blijft het vandaag een erg controversieel topic, waarbij dezelfde kampen zich vormen en gelijkaardige argumenten gebruikt worden als in het debat rond het recht op abortus. Het politieke debat over een menswaardig levenseinde raakt rechtstreeks aan ethische, religieuze en juridische vragen. Mag je als mens de regie krijgen over de timing en omstandigheden van je eigen dood?

Exact 20 jaar geleden werd euthanasie gelegaliseerd in België. Ook over de Belgische regelgeving bestaat nog veel controverse. Het was nooit Marieke's bedoeling om een politiek activiste te worden in het debat rond het al dan niet legaliseren van euthanasie. In haar zoektocht naar een menselijke oplossing voor haar persoonlijk lijden sprak ze zich wel moedig uit en werd ze een belangrijk figuur in het debat rond een waardig levenseinde.

Aan de hand van het verhaal van Marieke onderzoekt deze film de existentiële en morele vragen over de manier waarop we reflecteren over sterven én leven.

<https://www.mariekedefilm.be/>

Meer over de film op de website:

www.ccstrombeek.be/film/marieke-addicted-to-life